

XV.
Luc. 11. - 32.

I De ziele stasig van god vervreemden den Zondaar
II De tot god wederkeering Zondaar

Jeris sprak deze gelijkonis ter Vorde dijnig van Verkeer met tollenaars: het grote dwelis niet twedson der Heilneme opname of welkomst in de keste als wel de welkome ontvaugt bij god van elk wederkerend Zondaar: Want deze tollenaars waren geen keidenen maar Joden: met de eerste toch verkeerde de Heer niet, gelunden zijnde tot de Verlorene schapen van het huis Israels:

I De jongste Zoon begerde vanden Vader het deelde goedt twelk hem toekwam, Zijn aandeel twelk Zijn vader hem bescheiden had: Waarlijk een karakteriseerende vraag, welke de Vervreemding van het harte en het gemis van liefste openbaert: - Deze voorstelling heeft ten dwel te schetsen:

I Menschen verlangen om onafhankelijk van god en Zijn ligen Heer te Zijn en Zijn leven naar Zijn eigen wil en tot Zijn eigen genot te keden: Het verdriet den van god vervreemden menschen, afhankelijk te Zijn van en optelken saent een god die hij niet kent: begeret Zijn ligen lot te beschikken, wannende dat hij daer toe eeft en moegt berit. Tgeheele volgende Zondalen van des Jongelings is slechts ontwillkeling van dit beginsel: -

I Dit moede worden van aardische Vaders en kindelyke banden, ende daardit vaak spruiten de geheele ontbrekking laadt reeds op zich Verachting en toorn god, daar deze aardische kwakhoffen en delzelves banden niet vermaad en geschonden kinnen worden zonder verstooping god: doch hoeverel te moeder is den die Vervreemding van en ontbrekking van het hemelsche vaders hart en huis: -

I De vader deelde him het goed: De Heer des Hemels wil geen slaven dienst: Zommen des Heeren dienst slaverij keurt dan is reeds het hart ontstolen: - Men belooft zich vrijheid buiten Vaders huis vrijheid: Hij wordt overgegeven een Zijn eigene hand: Om te onder vinden op bittere wijze, dat de gewenning van god Zijn vrijheid is, maar de verlatig van hem is verfal in de bangste slaverij van Zijn listen van de wereld en den Sotern. -

I De Zoon wordt nu naar Zijn begerde Heer van Zich zelf onwenige dagen daarna brengt hij Zijn beginsel in werking en verlaet het huis: - De vervreemding woelt in 't hart, neemt toe in kracht spreddt zich int ten laetsten over den geheelen menschen, en einde lyk breekt die god vervreemding uit in openbare leven:

Zie dan hier de bevestiging om het harte waaruit de ontzetting
des levens zijn te bewaken meer dan enig ding twelk te bewaken
V³ is. - Hij vergaderde alles om Zou buiten Zijn Vader en ^{Zijn} Vaders licht hetge.

53. net der wereld te verliken: Zie hier die inspanning, die beslot hied
des Zondcaars, om Zich geheel tot het Schepsel te keeren, Zich het genot
der wereld te verliken en god de rugge toetkeeren: dat vergelegen
land is, die kring van verve oftwering van god. -
En in dat land bragt Hij Zijn goed door, overvloedig levende.

Des Zondcaars leven, is een leven van verstrooijing en verwoesting
niet alleen van verwijping en wegstooting van god niis en gunst, maar
Zelf van alle gaven twelke god hem hier schenkt: Hij meent Zich
het heil te kunnen verliken, en nochtan Hij doet niets dan
Hollende in de Kerken des ~~werelds~~ endes Verdelts lampen.

1/2 Voor een tijd lang heeft de jonge man Zich Zelig gevoeld in t genot
der wellusten. voor dat de armoede en ontblooting kwam en
de armoede geveld werd: Zoukeit Zich de Zondcaars in Zijn god
vervreemding; De geregenheden tot de wereld Zijn wy niet ditzge
bluheit, and de spriny wellen van Zijne aardse verlustiging
Zijn wy niet dadelyk verdorvt: doch de tyd kernt goeddig
waarin alle voldoening en vrenyde in het Schepsel Zich

1/2 verdorven: - Des jongelings goed is weldan verterd; en van Zondcaars
1/2 brekt een hongersnuw en Hij begint gebrek te liden.

1) De Zondcaars wordt vaak gewruen, dat in dat verre van god vervreemde
land, die ledigheid en armoede voor de Ziel gevonden word,
die haar doet knijpen; die haar pijnlyk doet gevoelen elen -
dy en barmhertig te Zyn, en dat in de vreemheid van en ontvreemde
mit god niets dan bitterheid te vinden: dit wuldyge hongers of ^{meer} knijpen

1/2 gaet daer niet altoes mee gepaard, twelk ook niet noodig is, om
de armoede en elende der Ziel in die god vervreemding te gevoelen:

- Dere hongersnuw enige geveld word, aen Brijken mans tafel en
may doordringen tot ~~de~~ feestreien in de palasten. Hoe menig
een is in vrede en maat in Zijn Zegen naar rust en tingenot, en behoud
in het einde niets dan walging en wanhoop en die knagen der wruen

1/2 van Zelf verwt: - De verloren Zouen begint gebrek te liden; en nu
1/2 Zal immer Vaders hies en goedheid op prijs taken? Doch zal Hij

1) Zich Zelve en Zijn geheel Kold Zou veroordeelen? Zou Hij dan niets
meer kunnen, en dadelyk Zou hulpeloos en laf, by de ontuwing
der eerste tegenheer het hof in de schot leggen: en dat wel in dulk eene
ontfloote schandelyke veruederde stans? Ommylyk! betes alles
geengewend: dit Zovsche hart oordeelt Zich Zelve niet in tgepuit.

1) De Zondcaars valt met de eerste slagen niet Zou laft: Spant vaak

alles in, tegen Zonde verzuiging en ellende gervel: Zich hierde
Volkenen de liggende Zoon ontasten naar elk middel inlige,
Edding die in de eenmaal gekoren Koers: Zich hier een dieper
val een opzet en verharding met boosheid tegen het inbreken
de licht zich verspuende aan de Zonde, al Ziet hij ook in
de verlaning: Hij ⁱⁿ ~~is~~ ^{is} ~~in~~ de eunen van daar te hies
behoovenden in dat verze land, welke niet door die honges en
ontblooting bereikt ~~was~~ ^{zijn} geworden: Het campstalig tynt
die in hure Zonde Koersaan thuismeren taken en overgegeve
worden, die te vreden zijn: - Wat een weldaan vult den Zoon
dear te beurt, Zou hij door Gods arbeid nog gewellic zijn
ellende ontwaart en begint gebrek te lijden, want waar
lijk het is buiten hope, Zou er geene ledigheid gevult en
Zou er geen smartelick verlanen naar dat veruolen Para
dys in thert gevonden word.

∴ Hij vervecht zich in zijn woord bij de burgers vant land, die weert
Zich in de armende wereld of valthaus te vret: Nu verkoop
Hij Zich aan Haas, en Ziet Zich geheel verstrickt in Haas bandte:
Die de wereld eerst gebriekt om Haas die Haas te maken eunen
Zijne lusten jaagt te daarna ~~was~~ ^{is} ~~acht~~ ^{acht} ~~aan~~ ^{aan} ~~aan~~ ^{aan} ~~aan~~ ^{aan}
Haas qunte te behiuden, en wordt haas Slaaf: eerst geef te Wijn
en het beste, doch op het einde Haas druf: -

∴ De Jongeling bewondert dat hij een hard Heerde diende: De
barmhartigheit der Goddelozen zijn wreedheit: De ^{aan} ~~Zonde~~ ^{aan} ~~Zonde~~ ^{aan} ~~Zonde~~
in zijne ellenden geen liefde geen barmhartigheit in bij zijne me
de Zondearen: O hve vrachtelick word een Sinkend Zondeaar op Zyde
geset: men stiert Hem geen om Zwijnen te hveden.

Het is de laagste de vernederendste plaats dukkbaar, Zondator
al voor een Jood de diepste Zinking hier te Zien is: - ^{door}
Nu begeert hij zijn bytende en knagend honges te leengen, Zijn bink
te vullen met het druf des Zwijnen; evenwel voldera begeerte kon
niet vervuld worden: -

∴ Waar ook de Zondeaar Zich keere Hij zal het andelsunden, dat mits den
God alleen kan de behoften eener dorstende Ziele vervullen. -

∴ Zich de Vriucht der Zonde: die geen Zoon der Wijzer wilde zijn
wordt de Slaaf eener Vreemde: die het Jok Gods misthaage zal den
Diivel moeten dienen: wien het huis des Vaders niet aangenaam
is, zal hij het vuil op het veld tusschen de beesten: die het manna
des hemels verbragen zal te vlyet verzaaiing laeken in den
druf der wereld. -

∴ Die de wereld en zijne lusten dient, wordt dientlik ende beesten wordt
zijn godelschap. -

∴ Die en beidt om in de wereld slachts zijn lusten te voldoen zal te ver
geef die wredende honger trachten te stillen: even gelijk

het vuur door brandstof ^{de} overvloed van gekluischt woord, men -
min worden die werelische begeerten en lusten door voldoening ~~men~~
niet besredigd: Zelfs al de voldoening mindert en minstert worden,
namate men voldoening locht te geven: terwijl de voldoening
vermindert, zullen de begeerten vermeerderen... Hoe vele graden
der verschiedenheit er bij condaren gevonden moeg worden: het zijn op
het brede pad is nochtans in beginsel eén: hier wordt het in de
der waeling arvo gesteld, op dat geen condaan hoe groot oek, lich
hier wane tering gestoeten te zieden: - Zo liegen wij den condaan
van stap tot stap lich meer en meer van god ver vreunden en bij
edere stap lich ver hardt, maer, oek steet ellendige maken: Soek
u wort Hi ing steld in zijn wed keeren van ke erste voeg blik tot op zijn
v olle her stelling...

11. Op schon Hi god had ver laten, nochtans was god zijn gedachtig: de el ke de
12. Nem ten dele vallende was wel om stande te vo te ge ent dat condaan te
doen smaken, maer te vens was het lie de arbe iden zorge: mit do orne
vo spen Hi dat condaan pad, en zijn condaan maakt Hi hem better, op dat
Hi bete re din gen keere: Dit is de min voor die licht tel ingen, de geschik
te en ke er wed er gij of ke er ge kin de ren: - Hi maakt te de zonde en
W er ld dien st han op dat te uit de wo rd tot hem vo spen -
13. Dere lie de ar be id was niet te ver ge st: - Hi kwam tot lich zelve -

Tot in zelve te kom en, is die ware out waking uit de bet wym eling
des condaan: Het condaan pad van lust en eigen zelve is niet min der dan
ver vreuning en ver blind ing voor u zelve; men kent lich niet in
de ware to estand noch zijn eigen heil: En mensch komt niet tot lich
zelve, dan wanneer Hi lich ziet in verband tot god zijn shep -
fer drage kin is g richt er: Het tot god kom en, en het kom en
tot lich zelve, is eén en het zelve: - Hi die god kent, ziet lich, o
st ant en ver staat zijn leven en lee ft in ve re en ig ing met god,
de ware shep ping to estand des mensch...

14. Hi o er ziet Hi zijn to estand, en ver gelijkt te bij de st ant van zaken ver la
ten in zijn ver der thuis: Het is al wan oorde de wan klank: Zelfs het
ged ieste condaan hem, kent zich ke en ellende niet, het kin de
niet lich en gelijk Hi o: Heel de natur be ent ur vo ort
aan 3 en de 3 duel, doch Hi alleen is in op stand, alles ver z
oordeel hem: En zelfs de min sten in zijn vaders thuis, of
schon te vo ker ve re mo gen zijn van die ha ad ste hem el ge re
ke u ten, nochtans zij hebben hien lo u, en over toed en
15 komt tot het led ding aen br en g en de ge st ant dat het d u ru u u u u u u
heid is te ver ge ren van W en ge re b uten 3 vaders thuis...

Hoereven deewentegen vleslyken en vlesbedelen het leven,
met op nieuw ~~te~~ bij andere burgers verademing te zoeken:
of zich op nieuw in de ronde om en om te wankelen, waarvoor
zelke stem van goet god en menche lykheid doelen.

De ware kennis en overweging van zaken, doet een hup
op redding en herstel, eenewerkdadige hup geboren
worden: (niet alle waarheid wordt in eenegelykenis voorge-
steld: het was het doel niet om de werkdadigen in vloed van
god's geest en woord twelken den middeleer en zijne vles-
zoening avorstelt te doen uitkoken; alleenlyk de zinking
eend' zondaars in de afwerping, en zijne redding in de wede-
keering) - De ware kennis van zaken brengt een werk-
dadig kieden van s' vaders huis, en een in ootmoed en vles-
trouwen wede keeren. -

∴ Hij besluit te zullen zeggen: Vader! ik heb yelondryg tege-
den kneel en li. - De ware kennis van zaken brengt
de schuld voor vles deus en spreekt god's nij. - Dit
persoon voorgesteld als een Jood, een Bodeling, heeft in
die betrekking grond van nij uweelicheid, wetende
dijt zijne instellingen, dat hij te doen heeft met een
genaeelig vader. - Laat elk Bodeling weten, dat

zijn droepstaken voor hem niet is dat stemmen
kwaend twelk de toegang tot den bron des levens schiet
maar het weenteken, twelk beweedyg tot god kelfs
mit de vles afwerpinge weet te keeren, met de vles-
trouwen basend vaders naem op de lippen, kende
op zijn eigen vles hand; Hoerast hij ook de diisternis hee
v's vles koten en god's lichte heid v's meere.

∴ Hij kernt met de zenden belydenis op zijne lippen mit en
heert twelk zich zelven verstand: als David: Tegen li li
alleen heb ik gerondigd: Strikt gesproken het kan
alleen tege de wetgever tyn: Belydenis is dat werlyk
merk teken van hart bekeerende rouwe, en zonden
belydenis te leven, is een leven in vles harding. -

Ik ben nu waerdyg een zoon genamaend te worden,
maek mij als eenen van uwe kinderingen. -

- Zalige zondaer, die zich zelve in ware ootmoed aan
klayten verwordelt, hij zal van god mit vles vlespen
worden, hij zal nij gaem. -

- O Heer, die genaele gave of schoon onbekend bij de be

Zitter: Men Wet met de vromen echter niet verwar-
ren, het onwillig ^{als} Zijn Zoon opgenomen te worden:
ofschon Petrus inwaardig was Jesús onder Zijn dak
te ontvangen, Zoo was het geen o't in de Jesús mit Zijn
deis te weeren. - op Maand geent Hi neer Zijn Vaders
Zyn besluit baart daeden: Men Spreekt er o't Hi o't
waas, dat Zyns Vaders Geneede Zyn Kdommen groot
Zyn dan Hi keid deven te verwachten.

20/ Hi weg ver af tijnde Zag Hen Zijn Vader en Werd
met in met lijke ont ferming bewogen, en te loopen
viel Hen om Zijn hals en kust Hen.

1/ Hi wacht niet met Zijn bes delijke, tot Hi den geheels
weg heeft af geleyd: doch Hi gaat zelve Hen te genwet.
Hi laat niet vorr af geen eene best raffende gest ranfheid:
tis Hen genwey, dat Hi Zich dor de bitter heden heeft
laten ter ny geel ringen, tis Hen genwey dat Hi weder en
keed: Hi valt Hen om den hals en kust Hen. ge
uede Hen het te ken der liefe en der be re chijng of
ver zoening.

2/ Dit doet: Hi ofschon weg ver af weg: ofschon er
weg Zoo veel on kunde en Zoo veel elende en ver deef
gevonden word: geen wonder: Hi volgde Hen al in
Zynen Zwer igen, ver spede met door nen Zijn weg,
ver bitterde Hen de were ld: Ho veel te meer, keul Hi Hen
in Zijn wes keeren te genwete geen.

3/ Hi houdt Hen niet op eene knec hts af stand mener Ver
band Hen de vrede, geeft Hen de ste kste bly ken van
van Zyne barm hart igheiden liefe, het welk Hi toch
ook Zoo veel, in t midden van Zoo veel Jan mes en af
Zigt elike heid be hefte, op dat Hi de grote daad Zaak
der ver zoening ge loove: Oh ve in veij lijk toch valt het een
Zondaar te ge looven, dat God ver zoend is, Zijn Zonda keeft weg
gedaan en niet dan liefe a de lent.

21/ De ver lorene Zoon, ofschon geen Zonde ver wij ont vangend,
noy tans Stort Hi zelve int Zijne Schuld en ver oordeeling:
Twas de be hefte van Zijn hart: Neen, ofschon God ver geeft en
niet ver wijt, noy tans ver geet de be wel da ch de Zondaar.

Zijne misdaden niet. In de teederste belydenis, de diepste en zuiverste Zondesmeest en Wrinne en belydenis wordt ge-
vonden na de kus der verzoning. - Namate de Zondaar
de liepde Gods smacakt, na die mate wordt Hem de Zonde
tegen zulk een liepde het bitterst. De tranen der Zonde
wroeging kunnen niet anders dem door Jesus liepde,
door de kennis van de liepde van een God verwend in Chris-
tus veranderd worden in heilzame en tot haken Wrinne
hebbende bekeringstranen. De wate boete tranen
worden gevonden wanneer men vergeving geloofs. -
en zoo veel en zoo vauk men weer op nieuw vergeving
geloofs zal ook het harte in die lounken belydenistra-
nen versmelten.

•) Hij laet bij zijn belydenis van onwauerdigheid echter achte-
weg de bede: Maak mi als een ruwe knusling: of de
Vader sneet zijne woorden af: of hiet te gevoel, zijns Vaders
liepde, verbunde de laats te knushtelyke vrede en deet
Hem als een kind gevoelen en verstrouwen.

22. Dadelijk trout de Vader de meening zijner liepde kus;
gehele herstelling in zijn vesten en kindschap: en veror-
dent eene daarvan passende toe rusting: Het beste kleed,
en bereit het Hem aan te doen: dau de ring aan zijn hand
en schuwen aan de voeten: - Zoo geeft God den weide-
kevende Zondaar, al wat Hij behoeft om als een kind
te kunnen en kind te worden, als een kind te kunnen ge-
voelen, als een kind te kunnen gevoelen en zich te kun-
nen gedragen.

•) De berovedelde kleding van een beschuldigde forina worden
op 's Heeren bevel door zijn knushten vermistels met teine
en vlekkeloze: dere Zonne beeldige dean zeijt bride: Ik
hebbe uwe ongeregtigheden van u genomen: tewelk god
doet door bediening van zijn vrede woord: de geloovige
Zondaar wordt in god ruacum van vloek en Zonde out-
heven en Hem wordt de geregtigheid chorste toegeleken.

•) Hem wordt de ring of het zejel gods, want de ring was
~~het~~ zejel, geschouwen, dat is, de erstelingen van god
geest ten onderpand van de volle vygt die volyen zal,

•••) Ook het schwaesel der voeten die bereid willyheid des

éuangelieent ter Lijner bekwaam making om de
bane van gehoorzaamheid te treden. - Vergeving en
eene nieuwe Keude gewonnen. -

11:27/ Bovendien beveelt Hij het gemeste Kalf te brengen
te Sluytes op dat men feestmaal mocht houden en
vrolykzyn: - Trouwen eris vreyde in hemel en
in de Kerke Gods op aerde en in het herte van
den bekeerden, bij het wederkeeren van een Zondaar.
Jerus zegt: De Herder loopt over de verlorene maatsje,
vondene Scheep zyn vrienden, en de Winn hare natur:
van over de verlorene maats gevondene penning te sta:
men om vreyde te bedryven: Zoo ook wordt het huis-
gerin hier een Weydenaal bereid: Zoo wel bechayelyk
is het den Heer, dat de Zondaar weder keere: Dat Hij te
2. in zyn huis noo deyt tot zyn vreyde; welke Hij beschryft
in niet minder te bestaan, dan dat zyn dov vreyer
dov, voor hem in leven ist erig gewesen, teker dit
beschryft overend de vreyde van Gods Vader hart:
Hoewinig wordt Hij gekend! Dit beschryft neer waar-
heid de staet des Zondaars in betrokking tot God voor en
na zyn bekeering: en dovt ons in nadruk de elender der
unbekeerden, maer ook het heil der tot God bekeerden
kenen: O Hemel sche bekeering vreyde! Wat vrede
wat hefde wat blydschap wordt er gevoten in God hefde
arven: En beterunt er zyns feest over op aerde te zyn
want lyk het is wanneer een Zondaar van dov levend
wordt. -